

високо нѣщо отъ живота нѣма. Слѣдователно, Любовѣта, Мждростѣта, Истината, Правдата сж области, свѣтове, чрѣзъ които животѣтъ се проявява.

Засега, подѣ думата „животѣ“ се разбира онова съзнание на човѣка, въ което се крие постояненѣ, непрѣкъснатѣ стремѣжъ къмъ постижения. Кажемъ ли, че живѣемъ, ние разбираме единѣ постояненѣ стремѣжъ къмъ нѣщо, което искаме да постигнемъ. Щомъ се роди дѣтето, веднага въ него се пробужда съзнанието, и то започва да желае, да иска нѣщо отъ обективния свѣтъ. Дойдемъ ли до чувствения свѣтъ, и тамъ търсимъ извѣстенѣ обектъ. Дойдемъ ли до умствения свѣтъ, искаме да учимъ — и тамъ търсимъ нѣкакъвъ обектъ. И въ духовния, и въ Божествения свѣтъ има животѣ. Значи, животѣтъ се проявява въ всички области, въ всички свѣтове, но въ различни форми. Едно е важно: въ каквата форма и да се проявява животѣтъ, безъ чистота той не може да функционира.

Питамъ: какъ може да се подѣржа тази чистота? — Чрѣзъ служене на Бога. Когато се говори за служене, подразбирамъ, че човѣкъ може да служи само на Бога, само на Любовѣта. Казваме: „Богъ е Любовѣ“. Значи, може да се служи само на Любовѣта. Що се отнася до живота, ние казваме: и роби можемъ да станемъ, само живота да придобиемъ. Слѣдователно, три нѣща сж важни въ живота на човѣка: на Бога ще служишъ, себе